

Arrest

nr. 282 956 van 10 januari 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. HAJJI
Laaglandlaan 306
2170 MERKSEM**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 22 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 augustus 2022 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 september 2022 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 4 november 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 november 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij heeft de Bulgaarse nationaliteit.

Op 14 maart 2018 werd de verzoekende partij ingeschreven in het wachtregister nadat zij een "aanvraag van een verklaring van inschrijving" indiende te Antwerpen.

Op 17 april 2018 werd de verzoekende partij uit de registers afgevoerd wegens geen recht op inschrijving.

Op 21 maart 2019 werd de verzoekende partij opnieuw ingeschreven in het wachtregister omdat zij een nieuwe "aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van: Europese werknemer –

loontrekkende" (bijlage 19) ingediend had te Antwerpen. Op 31 maart 2019 werd zij na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 29 juni 2019 werd aan de verzoekende partij een verklaring van inschrijving afgeleverd te Antwerpen (geldig tot 29 juni 2024) en op 25 juli 2019 werd zij in het bezit gesteld van een E-kaart geldig tot 29 juni 2024.

Op 16 maart 2021 werd de verzoekende partij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Turnhout uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, met verzwarende omstandigheden en wederrechtelijke vrijheidsberoving.

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde de verzoekende partij op 15 september 2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 5 jaar daar zij zich schuldig maakte aan diefstal met geweld of bedreiging ten nadele van R.S. en M.B. met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al of niet met motor aangedreven tuig om het misdrijf te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, gebruik gemaakt hebbende van wapens of op wapens gelijkende voorwerpen hebbende doen geloven dat hij gewapend was en aan wederrechtelijk en willekeurige gevangenhouding, met name R.S. en M.B. (feiten gepleegd op 20 mei 2020). Het strafeinde is voorzien op 15 maart 2026.

Op 24 juni 2022 werd de verzoekende partij in de gevangenis van Turnhout door de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om haar recht op verblijf te beëindigen.

Op 27 juni 2022 vulde de verzoekende partij de vragenlijst hoorrecht in.

Op 24 augustus 2022 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Mijnheer

Naam: H.

Voornaam: S. S.

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: M.

Nationaliteit: Bulgarije

Krachtens artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 14.03.2018 werd u ingeschreven in het wachtregister nadat u een "aanvraag van een verklaring van inschrijving" indiende te Antwerpen.

Op 17.04.2018 werd u uit de registers afgevoerd wegens geen recht op inschrijving.

Op 21.03.2019 werd u opnieuw ingeschreven in het wachtregister omdat u een nieuwe "aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van: Europese werknemer - loontrekkende" (bijlage 19) ingediend had te Antwerpen. Op 31.03.2019 werd u na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 29.06.2019 werd u een verklaring van inschrijving afgeleverd te Antwerpen geldig tot 29.06.2024 en op 25.07.2019 werd u in het bezit gesteld van een E kaart geldig tot 29.06.2024.

Op 16.03.2021 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Turnhout uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, met verzwarende omstandigheden en wederrechtelijke vrijheidsberoving.

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 15.09.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 5 jaar daar u zich schuldig maakte aan diefstal met geweld of bedreiging ten nadele van R.S. en M.B. met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al of niet met motor aangedreven tuig om het misdrijf te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, gebruik gemaakt hebbende van wapens of op wapens

gelijke voorwerpen hebbende doen geloven dat u gewapend was en aan wederrechtelijk en willekeurige gevangenhouding, met name R.S. en M.B. (feiten gepleegd op 20.05.2020).

+++

U boet momenteel een gevangenisstraf uit van 5 jaar voor een gewelddadige home-invasie. De feiten getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon. Uw strafeinde is voorzien op 15.03.2026.

Op 20.05.2020 werden R. S. en M.B. het slachtoffer van een home-invasie in hun woning te Mol. Drie mannen belden rond 23.20u aan, stormden de woning binnen en R.S werd tegen de grond geworpen. M.B. werd in de keuken bewaakt door een ongemaskerde man met een wapen die goed Nederlands sprak terwijl R.S. in de logeerkamer werd vastgehouden door een gemaskerde man. Een derde gemaskerde man doorzocht de woning. Uiteindelijk verlieten u en uw kompanen de woning met een buit van juwelen, een kleine hoeveelheid contant geld, een alarmpistool en een identiteitskaart en rijbewijs van de slachtoffers.

Op bewakingscamerabeelden in de buurt waren de drie vluchtende daders zichtbaar evenals het vluchtvoertuig. Via onderzoek van de ANPR-camera's kon een verdacht voertuig Renault Megane, ingeschreven op naam van de vader van een mededader, worden weerhouden. Bij doorgedreven retroactief telefonieonderzoek met mastbepaling kwam in eerste instantie uw kompaan S. in beeld, vervolgens u en ten slotte uw kompaan M..

U gaf in de conclusies en ter terechtzitting uw betrokkenheid toe. U en uw kompanen waren ten onrechte van mening dat de slachtoffers in het bezit waren van een grote hoeveelheid contant geld afkomstig van drugstransacties en jullie ontdekten tijdens de feiten, onder meer omwille van de vergevorderde leeftijd van de slachtoffers die geboren werden in 1944 en 1945 dat dit waarschijnlijk een vergissing betrof.

Uit het vonnis d.d. 15.09.2021 blijkt: "De feiten zijn zeer ernstig en getuigen van een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van de slachtoffers. Beklaagden hebben de feiten nauwkeurig gepland en waren enkel uit op snel winstbejag. Ongetwijfeld zijn de repercussies voor de slachtoffers aanzienlijk. Dergelijke feiten hebben een grote invloed op het onveiligheidsgevoel van de burgers en leiden bovendien tot economische schade door een stijging van de verzekeringspremies voor alle verzekerden."

U en uw kompanen legden tegenstrijdige en onvolledige verklaringen af over elkaars aandeel. Het was onmogelijk de ware toedracht na te gaan. Uit het relaas van de slachtoffers bleek echter wel degelijk dat u en uw kompanen, allen actief hebben meegewerkt. De rechtbank veroordeelde u en uw kompanen tot een effectieve gevangenisstraf en achtte het niet aangewezen uitstel te verlenen voor een gedeelte van deze straf.

U en uw kompanen waren enkel uit op grof geldgewin. Gezien het lucratieve karakter van de feiten, u was uit op een grote som contant geld afkomstig van drugstransacties, kan recidive niet uitgesloten worden. Bovendien maakte u en uw kompanen gebruik van wapens of op wapens gelijkende voorwerpen. U maakte ook een alarmpistool buit. Wapeninbreuken leiden tot maatschappelijke onveiligheid. Alleen al het tonen van een wapen leidt tot grote angst van degenen die ermee geconfronteerd worden, en voedt daardoor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. Het bezit van wapens leidt vaak tot het daadwerkelijke gebruik daarvan en alle ernstige gevolgen van dien.

Uw gedragingen getuigen van een uiterst verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid voor sociale, morele en economische waarden en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon.

Het staat vast dat uw zucht naar gemakkelijk en grof geldgewin, ten koste van de fysieke en psychische gezondheid van anderen, wijst op een gevaarlijke en asociale ingesteldheid, die de openbare veiligheid ernstig in het gedrang brengt. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de volksgezondheid evenals voor de handhaving van de openbare orde. Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, uw betrokkenheid bij een gewelddadige home invasie, waarbij een ouder koppel gegijzeld werd, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw

verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

+++

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 24.06.2022 werd u in de gevangenis van Turnhout, door de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. U heeft de vragenlijst meegenomen en stelde deze binnen de 15 dagen aan de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) te zullen bezorgen.

U vulde de vragenlijst hoorrecht in op 27.06.2022. U verklaarde dat uw taal Nederlands is; dat u Engels, Nederlands en Bulgaars kan lezen, schrijven en/of spreken; dat u in België bent sinds ongeveer 2014; dat u een Bulgaars paspoort hebt; dat dit paspoort zich op de griffie van de gevangenis bevindt; dat u geen ziekte hebt die u belemmert om te reizen of naar uw land van herkomst terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de (...) Antwerpen; dat u een duurzame relatie hebt met T. L.; dat zij woonachtig is in de (...); dat het de bedoeling is om bij uw vrijlating samen te gaan wonen; dat heel uw familie in België is: uw ouders, uw broers, nonkel, tante en neven; dat uw ouders en broer eveneens wonen te 2100 Antwerpen, (...); dat u geen minderjarige kinderen hebt; dat u geen familie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u in België geen studies gedaan hebt, maar ineens bent beginnen werken; dat u als zelfstandige gewerkt hebt in de horeca en dat u als vrachtwagenchauffeur in loondienst gewerkt hebt; dat u niet gewerkt hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet veroordeeld bent in een ander land dan in België; dat dit uw eerste detentie is; dat u niet wil terugkeren naar uw land van herkomst; dat u er geen familie/verblijfplaats meer hebt; dat iedereen zijn belangen in België zijn; dat u in België altijd gewerkt hebt; dat er in Bulgarije geen zicht op werk is; dat u vlot Nederlands spreekt en dus volledig geïntegreerd bent; dat u aan de slag zou kunnen bij uw voormalige werkgever.

U voegde volgende documenten toe: uw arbeidscontract d.d. 31.10.2019 en een loonfiche van het jaar 2020; Loopbaanattest d.d. 29.06.2022: aansluiting van het sociaal verzekeringsfonds Liantis voor de periode van 03.04.2015 tot 20.06.2018; gezinssamenstelling op 27.06.2022 van mevrouw T. L.; uw gezinssamenstelling op 27.06.2022; getuigschrift van woonst d.d. 20.06.2022.

+++

U stelde in uw vragenlijst hoorrecht tot uw opsluiting samengewoond te hebben met uw ouders en broer. U voegde een uittreksel uit het bevolkingsregister d.d. 27.06.2022 toe te ter ondersteuning.

Nazicht van de registers leert dat uw vader (H. S. A., geboren op 14.02.1968 te Samovila, Bulgarije, nationaliteit Bulgarije, E+ kaart geldig tot 25.06.2025), uw moeder (H. N. S., (geboren op 04.07.1974 te Kardzhali, Bulgarije, nationaliteit Bulgarije, E kaart geldig tot 31.01.2014) en uw broer (H. S. S., geboren op 01.09.1999 Momchilgrad Bulgarije, nationaliteit Bulgarije E kaart geldig tot 30.04.2024) inderdaad allen woonachtig zijn in België en er rechtmatig verblijven.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers, valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees verdrag van de Rechten van de Mens (hierna EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw broer. Het gegeven dat uw broer u (virtueel) komt bezoeken in de gevangenis wijst niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Het feit dat u over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw ouders volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband van uw familie aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Een louter financiële afhankelijkheid en/of inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 30 jaar oud, laat immers

in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaringen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Uw ouders en broer hebben allen verblijfsrecht in België en kunnen België dus vrijelijk in en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Bulgarije alsook via de moderne communicatiemiddelen.

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden om u te misdragen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact moeilijker zal verlopen is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

U stelde een duurzame relatie te hebben met mevrouw T. L. (geboren op 29.09.1985 te Ithiman, nationaliteit: Bulgarije, E kaart geldig tot 29.08.2023). Uit de registers blijkt dat mevrouw twee kinderen heeft uit een vorige relatie: T., A. T. (geboren op 13.12.2011 te Sofia, nationaliteit Bulgarije) en T. N. T. (geboren op 02.01.2016 te Sofia, nationaliteit Bulgarije). Mevrouw T. is op 12.01.2021 uit de echt gescheiden. U krijgt sinds 04.06.2021 in de gevangenis (ongestoord) bezoek van T. L.

U verklaart te willen gaan samenwonen met mevrouw na uw vrijstelling. Een voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, blijkt niet uit uw administratief dossier, noch uit de door u voorgelegde stukken. Gezien u sinds 16.03.2021 gedetineerd bent kan bezwaarlijk beweerd worden dat deze relatie (ongeacht de aard ervan) een "normaal" verloop kent. Mevrouw bezocht u voor het eerst in de gevangenis op 04.06.2021 en het is niet geweten of jullie reeds een relatie hadden voor uw opsluiting. Nazicht van de registers leert dat jullie nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven stonden. Een huwelijk of wettelijke samenwoont blijkt evenmin uit de registers.

Er is voorzover de Administratie bekend, geen sprake van gemeenschappelijke kinderen.

Zelfs indien wel aangetoond zou zijn dat deze relatie een duurzaam karakter heeft, quod non, liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke hinderpalen zouden bestaan die de voortzetting van deze relatie buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat deze relatie enkel in België verder gezet zou kunnen worden. Mevrouw T. L. bezit de Bulgaarse nationaliteit. Ook haar kinderen zijn in Bulgarije geboren en bezitten de Bulgaarse nationaliteit. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij vertrouwd zijn met de Bulgaarse cultuur en gebruiken. Uiteraard worden mevrouw en haar kinderen niet verplicht om het Belgisch grondgebied te verlaten en zou mevrouw ervoor kunnen kiezen om samen met haar kinderen in België te blijven en contact met u onderhouden, via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Bulgarije. Zij kan België immers vrijelijk in- en uitreizen. Dat, indien jullie dat zouden willen, het uitbouwen van een gezinsleven in de toekomst bemoeilijkt zou worden door een beëindiging van uw verblijf, is enkel en alleen te wijten aan het crimineel gedrag en het gevaar dat van u uitgaat.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Hoewel u verklaarde sinds 2014 in België te verblijven, diende u pas op 14.03.2018 voor het eerst een verblijfsaanvraag voor een verblijf voor een periode langer dan 3 maanden in. Op 17.04.2018 werd u uit de registers afgevoerd daar u niet voldeed aan de gestelde voorwaarden. Pas naar aanleiding van een tweede verblijfsaanvraag, ingediend op 21.03.2019 verwierf u effectief verblijfsrecht. U verbleef slechts een aantal jaren legaal in België toen u op 16.03.2021 werd opgesloten in de gevangenis omwille van een gewelddadige home invasie die u pleegde op 20.05.2020.

Het grootste deel van uw leven bracht u buiten België door. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen

het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U verklaart volledig geïntegreerd te zijn en Nederlands te spreken. Het is niet meer dan normaal dat men de Nederlandse taal leert spreken indien men voornemens is zich in Vlaanderen te vestigen. Het lijkt duidelijk dat de feiten die u pleegde, blijk geven van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

U verklaart altijd in België gewerkt te hebben in de horeca en in loondienst als vrachtwagenchauffeur. U legde een arbeidscontract d.d. 31.10.2019, looffiche van het jaar 2020 voor en de aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds tussen 03.04.2015 en 20.06.2018. Het gegeven dat u mogelijks opnieuw kan werken bij uw oude werkgever, dat u in België gewerkt hebt als vrachtwagenchauffeur en in de horeca doet niets af aan het gegeven dat u veroordeeld bent voor zeer ernstige feiten.

Bovendien was u blijkbaar niet tevreden met wat u verdiende uit officiële arbeid en was u uit op gemakkelijk en snel geldgewin.

Heden bent u 30 jaar, bij strafeinde zal u 34 jaar oud zijn. U stelt dat er in Bulgarije geen zicht is op werk. De werkervaring die u in België hebt opgedaan, kunnen u nochtans helpen bij het vinden van werk in Bulgarije. Uit niets blijkt dat u geen werk zou kunnen vinden in uw land van herkomst.

U stelt niet te willen terugkeren naar Bulgarije omdat u er geen familie en geen verblijfplaats meer hebt. U verklaart dat iedereen zijn belangen in België heeft. Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Bulgarije aanpassingen van u zal vergen.

Zelfs indien de integratie -door uw verblijf in België- in Bulgarije wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zijn. U heeft er het grootste deel van uw leven gewoond. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Mogelijks heeft u er nog familieleden of vrienden die u tijdelijk zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd heeft.

Bovendien kan uw familie in België u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Bulgaarse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland. Voor zover de leefomstandigheden in Bulgarije minder gunstig zouden zijn dan in België, kan opgemerkt worden dat u daarin niet verschilt als vele van uw landgenoten aan wie evenmin om die reden verblijf toegestaan wordt.

De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheidstoestand van familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en van artikel 22 van de Grondwet.

Zij licht haar eerste middel toe als volgt:

“Artikel 22 van de Grondwet luidt als volgt :

“Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald.

De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht.”

Artikel 8 van het EVRM omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven en luidt als volgt:

“Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de te nemen maatregel getoetst moet worden aan de noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving, namelijk de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel.

Dat telkens de belangen moeten worden afgewogen tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en anderzijds het recht op familieleven.

In concreto moet de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt.

Art. 8 EVRM vindt in casu toepassing. Bij de bepaling van het begrip ‘gezin’ wordt geen onderscheid gemaakt tussen een ‘wettig’ en een ‘natuurlijk’ gezin’. Nauwe verwantschapsbanden worden eveneens door het recht op eerbiediging van het gezinsleven beschermd.

Art. 8 EVRM is geenszins beperkt tot de klassieke huwelijkse relatie. Dit werd door het EHRM bepaald in het arrest Kroon (EHRM, 20 september 1994, Kroon v Nederland, overweging 40).

Dat bij uitvoering van de bestreden beslissing verzoeker zijn gezinsleven niet verder kan uitbouwen en aldus de bestreden beslissing een schending uitmaken van artikel 22 G.W. en artikel 8 EVRM.

Dat bovendien rekening moet gehouden worden met het feit dat artikel 8 EVRM primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (cf. RvSt., 22 december 2010, nr. 210.029), zodat het tot de taak van de administratieve overheden behoort om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.”

2.1.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip privéleven. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150).

Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip privéleven een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29).

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie.

Wanneer de verzoekende partij een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, is het in de eerste plaats haar taak om, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, op voldoende precieze wijze het bestaan van het door haar ingeroepen privéleven en familie- en gezinsleven aan te tonen, alsook de wijze waarop de bestreden beslissing dit heeft geschonden.

In casu beperkt de verzoekende partij zich tot een theoretisch betoog zonder echt uiteen te zetten op welk gezinsleven zij doelt.

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing uitdrukkelijk aangaande artikel 8 van het EVRM. Zij motiveert immers als volgt:

“Nazicht van de registers leert dat uw vader (H. S. A., geboren op 14.02.1968 te Samovila, Bulgarije, nationaliteit Bulgarije, E+ kaart geldig tot 25.06.2025), uw moeder (H. N. S., (geboren op 04.07.1974 te Kardzhali, Bulgarije, nationaliteit Bulgarije, E kaart geldig tot 31.01.2014) en uw broer (H. S. S., geboren op 01.09.1999 Momchilgrad Bulgarije, nationaliteit Bulgarije E kaart geldig tot 30.04.2024) inderdaad allen woonachtig zijn in België en er rechtmatig verblijven.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers, valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees verdrag van de Rechten van de Mens (hierna EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw broer. Het gegeven dat uw broer u (virtueel) komt bezoeken in de gevangenis wijst niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Het feit dat u over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw ouders volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheidsband van uw familie aan te tonen die verder reikt dan de gewone affectieve banden. Een louter financiële afhankelijkheid en/of inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 30 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaringen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Uw ouders en broer hebben allen

verblijfsrecht in België en kunnen België dus vrijelijk in en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Bulgarije alsook via de moderne communicatiemiddelen.

De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden om u te misdragen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat uw contact moeilijker zal verlopen is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

U stelde een duurzame relatie te hebben met mevrouw T. L. (geboren op 29.09.1985 te Ithiman, nationaliteit: Bulgarije, E kaart geldig tot 29.08.2023). Uit de registers blijkt dat mevrouw twee kinderen heeft uit een vorige relatie: T., A. T. (geboren op 13.12.2011 te Sofia, nationaliteit Bulgarije) en T. N. T. (geboren op 02.01.2016 te Sofia, nationaliteit Bulgarije). Mevrouw T. is op 12.01.2021 uit de echt gescheiden. U krijgt sinds 04.06.2021 in de gevangenis (ongestoord) bezoek van T. L.

U verklaart te willen gaan samenwonen met mevrouw na uw vrijstelling. Een voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, blijkt niet uit uw administratief dossier, noch uit de door u voorgelegde stukken. Gezien u sinds 16.03.2021 gedetineerd bent kan bezwaarlijk beweerd worden dat deze relatie (ongeacht de aard ervan) een "normaal" verloop kent. Mevrouw bezocht u voor het eerst in de gevangenis op 04.06.2021 en het is niet geweten of jullie reeds een relatie hadden voor uw opsluiting. Nazicht van de registers leert dat jullie nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven stonden. Een huwelijk of wettelijke samenwoont blijkt evenmin uit de registers.

Er is voorzover de Administratie bekend, geen sprake van gemeenschappelijke kinderen.

Zelfs indien wel aangetoond zou zijn dat deze relatie een duurzaam karakter heeft, quod non, liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke hinderpalen zouden bestaan die de voortzetting van deze relatie buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat deze relatie enkel in België verder gezet zou kunnen worden. Mevrouw T. L. bezit de Bulgaarse nationaliteit. Ook haar kinderen zijn in Bulgarije geboren en bezitten de Bulgaarse nationaliteit. Het is niet onredelijk aan te nemen dat zij vertrouwd zijn met de Bulgaarse cultuur en gebruiken. Uiteraard worden mevrouw en haar kinderen niet verplicht om het Belgisch grondgebied te verlaten en zou mevrouw ervoor kunnen kiezen om samen met haar kinderen in België te blijven en contact met u onderhouden, via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Bulgarije. Zij kan België immers vrijelijk in- en uitreizen. Dat, indien jullie dat zouden willen, het uitbouwen van een gezinsleven in de toekomst bemoeilijkt zou worden door een beëindiging van uw verblijf, is enkel en alleen te wijten aan het crimineel gedrag en het gevaar dat van u uitgaat.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde."

Vooreerst betwist de verzoekende partij niet dat er geen sprake is van enige vorm van afhankelijkheid tussen haar en haar ouders en broer. Bovendien vindt het standpunt van de verwerende partij in de bestreden beslissing dat een dergelijke vorm van afhankelijkheid noodzakelijk is om te kunnen spreken van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, steun in de rechtspraak van het EHRM. Het EHRM heeft het begrip 'gezinsleven' in beginsel beperkt tot het kerngezin en gaat na of er een voldoende 'graad' van gezinsleven kan worden vastgesteld. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen, en *a fortiori* tussen meerderjarige verwanten in het algemeen. In het arrest Mokrani (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen "*ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l'article 8 de la Convention sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux*" (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden). Het EHRM oordeelde dat het gegeven dat een meerderjarig kind samenwoont met een ouder, geen voldoende graad van

afhankelijkheid vormt om te resulteren in het bestaan van een gezinsleven (zie EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32). Van een beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders kan slechts gesproken worden indien naast de afstammingsband een vorm van afhankelijkheid blijkt. Zoals gezegd betwist de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat er volgens de verwerende partij geen sprake is van een dergelijke afhankelijkheidsbanden niet *in concreto*. Deze motieven blijven dan ook overeind. Voorts is de afweging die de verwerende partij maakt niet kennelijk onredelijk. De verzoekende partij gaat er geheel aan voorbij dat zij zich misdadig heeft gedragen en een zware veroordeling heeft opgelopen. Het is in dit geval niet kennelijk onredelijk om het recht van de maatschappij om zich te beschermen tegen personen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen te laten primeren. Zoals de verwerende partij motiveert is de verzoekende partij een volwassen man van 30 jaar die perfect in staat is om een zelfstandig leven te leiden en in haar onderhoud te voorzien. De beslissing heeft overigens ook niet tot gevolg dat elk contact met haar familie verbroken zal worden. Terecht stelt de verwerende partij dat haar familie het land vrijelijk in en uit kunnen reizen, zodat al dan niet korte bezoeken mogelijk zijn en verder kan het contact ook onderhouden worden via de moderne communicatiemiddelen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de genomen maatregel niet proportioneel zou zijn.

Ook wat betreft het al dan niet bestaande gezinsleven met mevrouw T.L. toont de verzoekende partij niet aan dat de afweging die de verwerende partij maakt niet proportioneel zou zijn. De Raad acht het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om te oordelen dat *“Een voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM-kant vallen, blijkt niet uit uw administratief dossier, noch uit de door u voorgelegde stukken. Gezien u sinds 16.03.2021 gedetineerd bent kan bezwaarlijk beweerd worden dat deze relatie (ongeacht de aard ervan) een “normaal” verloop kent. Mevrouw bezocht u voor het eerst in de gevangenis op 04.06.2021 en het is niet geweten of jullie reeds een relatie hadden voor uw opsluiting. Nazicht van de registers leert dat jullie nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven stonden. Een huwelijk of wettelijke samenwoont blijkt evenmin uit de registers. Er is voorzover de Administratie bekend, geen sprake van gemeenschappelijke kinderen”*. De verzoekende partij ontkent niet dat ze nooit heeft samengewoond met mevrouw T.L. en brengt ook geen enkel bewijs bij waaruit zou kunnen afgeleid worden hoe hecht deze relatie is en hoe lang deze reeds bestaat. Hoe dan ook, beperkt de verwerende partij er zich niet toe te stellen dat er geen gezinsleven zou zijn. Zij beoordeelt ook of er onoverkomelijke hinderpalen bestaan teneinde deze relatie verder te zetten. De verwerende partij merkt terecht op dat beide partners dezelfde nationaliteit hebben, zodat zij er voor kunnen kiezen om hun relatie verder uit te bouwen in Bulgarije. Gezien de verzoekende partij en haar partner nog nooit hebben samengewoond is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om te stellen dat het uitbouwen van de relatie ook kan via moderne communicatiemiddelen gecombineerd met periodieke reizen naar Bulgarije.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

In de mate dat de verzoekende partij een schending aanvoert van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven zoals vervat in artikel 22 van de Grondwet, merkt de Raad op dat artikel 22 van de Grondwet een zelfde inhoudelijke bescherming biedt als artikel 8 van het EVRM. Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 22 van de Grondwet blijkt immers dat de grondwetgever *“een zo groot mogelijke concordantie (heeft) nagestreefd met artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), teneinde betwistingen over de inhoud van dit Grondwetsartikel respectievelijk art. 8 van het EVRM te vermijden”* (Parl. St. Kamer 1993-94, nr. 997/5, 2). Er kan dan ook worden volstaan met een verwijzing naar hogerstaande bespreking.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

De verzoekende partij licht haar tweede middel toe als volgt:

“(1)

In eerste instantie dient vastgesteld te worden dat de Minister bij zijn beslissingen niet is uitgegaan van de juiste en volledige feitelijke gegevens.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Echter, de Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.
(RvS 7 december 2001, nr. 101.624)

(2)

De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist verder dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 23 februari 2004, nr. 128.424).

Verzoeker maakte verschillende stukken over waaronder een arbeidscontract, loonfiche, loopbaanattest, aansluiting bij het sociaal verzekeringsfonds Liantis, gezinssamenstelling en getuigschrift van woonst (waaruit samenwoont met ouders en broer blijkt).

M.a.w.: verzoeker legde voldoende bewijsstukken voor om aan te tonen dat het voor hem noodzakelijk is om in België te blijven, met zijn familie en vriendin, alwaar hij inmiddels een leven heeft uitgebouwd, compleet geïntegreerd is en werkte.

Verweerster lijkt geen rekening te houden met het gegeven dat verzoeker inmiddels jaren in België woont, er compleet geïntegreerd is, al zijn familieleden in België verblijven, etc.

(3)

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het recht voorzienbaar en toegankelijk is zodat de burgers de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand kunnen inschatten en zij kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op toezeggingen of beloften die het bestuur heeft gedaan of op wat niet anders kan worden opgevat dan als een vaste gedrags- of beleidsregel van het bestuur op grond waarvan men de opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen niet mag beschamen.

Thans is verzoeker – zoals ook in de bestreden beslissing te lezen valt – bij vonnis dd. 15 september 2021 veroordeeld.

Verweerster gaat nu bijna 1 jaar later (!) over tot intrekking van zijn verblijfsrecht omwille van die veroordeling.

Het spreekt voor zich dat verzoeker op heden ook absoluut niet in de verwachting was en bovendien niet redelijkerwijs kon verwachten dat zijn verblijfsrecht op grond van een feit dat reeds gekend was in september 2021 zou worden ingetrokken.”

2.2.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is

uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het rechtszekerheidsbeginsel, dat verzoeker ook geschonden acht, is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349).

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd.

De verzoekende partij haalt in haar tweede middel vooreerst de elementen aan die zij ook bij het bestuur heeft aangehaald en die er volgens haar kunnen toe leiden dat zij haar verblijf kan behouden. De bestreden beslissing bevat echter concrete motieven over al deze elementen. Deze motieven luiden als volgt:

“Hoewel u verklaarde sinds 2014 in België te verblijven, diende u pas op 14.03.2018 voor het eerst een verblijfsaanvraag voor een verblijf voor een periode langer dan 3 maanden in. Op 17.04.2018 werd u uit de registers afgevoerd daar u niet voldeed aan de gestelde voorwaarden. Pas naar aanleiding van een tweede verblijfsaanvraag, ingediend op 21.03.2019 verwierf u effectief verblijfsrecht. U verbleef slechts een aantal jaren legaal in België toen u op 16.03.2021 werd opgesloten in de gevangenis omwille van een gewelddadige home invasie die u pleegde op 20.05.2020.

Het grootste deel van uw leven bracht u buiten België door. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

U verklaart volledig geïntegreerd te zijn en Nederlands te spreken. Het is niet meer dan normaal dat men de Nederlandse taal leert spreken indien men voornemens is zich in Vlaanderen te vestigen. Het lijkt duidelijk dat de feiten die u pleegde, blijk geven van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plagen van strafbare feiten.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

U verklaart altijd in België gewerkt te hebben in de horeca en in loondienst als vrachtwagenchauffeur. U legde een arbeidscontract d.d. 31.10.2019, looffiche van het jaar 2020 voor en de aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds tussen 03.04.2015 en 20.06.2018. Het gegeven dat u mogelijks opnieuw kan werken bij uw oude werkgever, dat u in België gewerkt hebt als vrachtwagenchauffeur en in de horeca doet niets af aan het gegeven dat u veroordeeld bent voor zeer ernstige feiten.

Bovendien was u blijkbaar niet tevreden met wat u verdiende uit officiële arbeid en was u uit op gemakkelijk en snel geldgewin.

Heden bent u 30 jaar, bij strafeinde zal u 34 jaar oud zijn. U stelt dat er in Bulgarije geen zicht is op werk. De werkervaring die u in België hebt opgedaan, kunnen u nochtans helpen bij het vinden van werk in Bulgarije. Uit niets blijkt dat u geen werk zou kunnen vinden in uw land van herkomst.

U stelt niet te willen terugkeren naar Bulgarije omdat u er geen familie en geen verblijfplaats meer hebt. U verklaart dat iedereen zijn belangen in België heeft. Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Bulgarije aanpassingen van u zal vergen.

Zelfs indien de integratie -door uw verblijf in België- in Bulgarije wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zijn. U heeft er het grootste deel van uw leven gewoond. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Mogelijks heeft u er nog familieleden of vrienden die u tijdelijk zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd heeft.

Bovendien kan uw familie in België u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Bulgaarse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland. Voor zover de leefomstandigheden in Bulgarije minder gunstig zouden zijn dan in België, kan opgemerkt worden dat u daarin niet verschilt als vele van uw landgenoten aan wie evenmin om die reden verblijf toegestaan wordt.

De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

De verzoekende partij toont niet aan met welke feiten geen rekening zou zijn gehouden, noch toont zij aan dat de feitenvinding niet correct is verlopen. Door louter de elementen te herhalen die zij aan het bestuur te kennen heeft gegeven, toont zij geheel niet aan dat de omstandige motivering kennelijk onredelijk of disproportioneel zou zijn. Het is niet omdat de verzoekende partij in de overtuiging is dat het voor haar noodzakelijk is om in België te blijven om haar leven met haar familie en vriendin uit te bouwen, dat het bestuur daar niet anders over kan oordelen. Het komt aan haar toe om de onredelijkheid van de motieven aan te tonen. Aangezien de verzoekende partij deze motieven niet *in concreto* betwist, blijven zij overeind.

Het vonnis waarbij de verzoekende partij werd veroordeeld dateert van 15 september 2021. Reeds op 24 juni 2022 werd de verzoekende partij ervan op de hoogte gebracht dat overwogen werd om haar verblijf te beëindigen en kreeg zij de mogelijkheid om de vragenlijst in te vullen en haar standpunt daaromtrent aan het bestuur over te maken. Het betoog van de verzoekende partij dat de verwerende partij een jaar wachtte om het verblijf van de verzoekende partij te beëindigen en de verzoekende partij in tussentijds van niets wist en er dus een rechtmatig vertrouwen werd gewekt, mist dan ook feitelijke grondslag. Reeds negen maanden na het vonnis was de verzoekende partij immers al op de hoogte van het feit dat de verwerende partij overwoog haar verblijf te beëindigen. Los van deze vaststelling acht de Raad een termijn van één jaar na het betreffende vonnis bovendien niet onredelijk lang. De verzoekende partij brengt bovendien geen enkel concreet element aan waaruit zou blijken dat deze termijn onredelijk lang zou zijn, noch toont zij aan dat zij na het plegen van een dergelijk zwaar misdrijf de verwachting kon koesteren dat zij haar verblijf kon behouden. Artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet voorziet uitdrukkelijk de mogelijkheid om een einde te stellen aan het verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde. De verzoekende partij werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Turnhout tot een definitieve gevangenisstraf van vijf jaar, waarbij het strafeinde pas voorzien is op 15 maart 2026. De verwerende partij heeft dus ruim voor het einde van de strafmaat beslist om het verblijfsrecht te beëindigen om redenen van openbare orde. Een schending van het vertrouwensbeginsel of van het rechtszekerheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU